قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان ﴿۳۱﴾ گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی که

مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
بزهکارند ﴿۳۲﴾ تا بفرستیم بر آنان سنگهایی را از گل ﴿۳۳﴾ نشانه گذاری شده نزد پروردگارت

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
برای اسرافکاران ﴿۳۴﴾ پس بیرون بردیم کسانی که بودند در آن [سرزمین] از مؤمنان ﴿۳۵﴾ پس نیافتیم

فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
در آنجا جز یک خانه از مسلمانان ﴿۳۶﴾ و برجای نهادیم آنجا نشانه ای را برای آنان که می ترسند

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
از عذاب دردناک ﴿۳۷﴾ و در [داستان] موسی [نیز نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم او را به سوی فرعون با دلیلی

مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
روشن ﴿۳۸﴾ پس رویگردان شد با تمام نیروی خود و گفت این جادوگر یا دیوانه است ﴿۳۹﴾ پس گرفتیم او را و لشکریانش او را

فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
پس افکندیم ایشان را در دریا درحالی که او در خور سرزنش بود ﴿۴۰﴾ و در [داستان] عاد [نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم بر آنها آن باد

الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
نازای [مهلک] ﴿۴۱﴾ برجای نمی گذاشت هیچ چیزی را که می وزید بر آن مگر که می گردانید آن را مانند استخوان پوسیده ﴿۴۲﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
و در [داستان] ثمود، آنگاه که گفته شد به آنان بهره گیرید تا مدتی ﴿۴۳﴾ پس سرپیچی کردند از فرمان پروردگار خود

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ
پس فراگرفت ایشان را آن صاعقه درحالی که خود می نگریستند ﴿۴۴﴾ آنگاه نتوانستند برخیزند

وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
و یارای دفاع نداشتند ﴿۴۵﴾ و [هلاک ساختیم] قوم نوح را پیش از این همانا آنان بودند گروهی

فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
فاسق ﴿۴۶﴾ و آسمان را آفریدیم با قدرت و همانا ما گسترنده ایم [آن را] ﴿۴۷﴾ و زمین را

فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
فرش کردیم آن را پس نیکو گستراننده ایم ﴿۴۸﴾ و از هر چیزی آفریدیم نر و ماده ای را

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾
باشد که شما پندپذیر شوید ﴿۴۹﴾ پس بگریزید به سوی الله همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۵۰﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾
قرار ندهید با الله الهی دیگر را همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۵۱﴾

كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُواْ سَاحِرٌ أَوۡ مَجۡنُونٌ
این چنین نیامده است به سوی کسانی که پیش از ایشان بودند هیچ پیامبری مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است

﴿۵۲﴾ أَتَوَاصَوۡاْ بِهِۦۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٌ طَاغُونَ ﴿۵۳﴾ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَمَآ أَنتَ
(۵۲) آیا یکدیگر را سفارش کرده بودند به این [سخن]؟ [نه] بلکه آنان گروهی سرکش‌اند (۵۳) پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو

بِمَلُومٍ ﴿۵۴﴾ وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿۵۵﴾ وَمَا
مورد سرزنش (۵۴) و پند داده زیرا پند دادن سود می دهد مؤمنان را (۵۵) و

خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ﴿۵۶﴾ مَآ أُرِيدُ مِنۡهُم مِّن رِّزۡقٍ
نیافریدیم جن و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا (۵۶) نمی خواهم از آنان هیچ روزی ای را

وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطۡعِمُونِ ﴿۵۷﴾ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلۡقُوَّةِ ٱلۡمَتِينُ
و نمی خواهم که مرا خوراک دهند (۵۷) همانا الله همان روزی دهندهٔ توانمند استوار است

﴿۵۸﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذَنُوبًا مِّثۡلَ ذَنُوبِ أَصۡحَٰبِهِمۡ فَلَا يَسۡتَعۡجِلُونِ
(۵۸) پس همانا بر آنان که ستم کردند سهمی [از عذاب] است مانند سهم یارانشان از این روی [آن را] به شتاب از من نخواهند

﴿۵۹﴾ فَوَيۡلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن يَوۡمِهِمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۶۰﴾
(۵۹) پس وای بر کسانی که کفر ورزیدند از آن روزشان که وعده داده می شوند (۶۰)

ترتیبها ۵۲ — سُورَةُ الطُّورِ — آیاتها ۴۹

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گسترِ مهربان

وَٱلطُّورِ ﴿۱﴾ وَكِتَٰبٍ مَّسۡطُورٍ ﴿۲﴾ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿۳﴾ وَٱلۡبَيۡتِ
سوگند به کوه طور (۱) و کتاب نوشته شده (۲) در ورقی برگشاده (۳) و به این خانهٔ

ٱلۡمَعۡمُورِ ﴿۴﴾ وَٱلسَّقۡفِ ٱلۡمَرۡفُوعِ ﴿۵﴾ وَٱلۡبَحۡرِ ٱلۡمَسۡجُورِ ﴿۶﴾ إِنَّ
آباد [کعبه] (۴) و سوگند به این سقف برافراشته (۵) و به دریای برافروخته (۶) که

عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٌ ﴿۷﴾ مَا لَهُۥ مِن دَافِعٍ ﴿۸﴾ يَوۡمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ
عذاب پروردگار تو واقع شدنی است (۷) نیست بر آن چیزی بازدارنده ای (۸) روزی که بلرزد آسمان

مَوۡرًا ﴿۹﴾ وَتَسِيرُ ٱلۡجِبَالُ سَيۡرًا ﴿۱۰﴾ فَوَيۡلٌ يَوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِينَ
لرزیدنی (۹) و روان گردد کوه‌ها روان شدنی (۱۰) پس وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

﴿۱۱﴾ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي خَوۡضٍ يَلۡعَبُونَ ﴿۱۲﴾ يَوۡمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ
(۱۱) آنان که خود در بیهوده گویی به بازی سرگرم اند (۱۲) روزی که رانده می شوند به سوی آتش

جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿۱۳﴾ هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿۱۴﴾
دوزخ راندنِ به سختی (۱۳) این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید (۱۴)

أَفَسِحْرٌ هَٰذَآ أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ ٱصْلَوْهَا فَٱصْبِرُوٓاْ
آیا سحر است این یا شما نمی بینید (۱۵) وارد آن شوید پس شکیبایی کنید

أَوْ لَا تَصْبِرُواْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
یا شکیبایی نکنید یکسان است بر شما جز این نیست که پاداش داده می شوید به آنچه که می کردید (۱۶)

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ
همانا پرهیزکاران در باغ هایی و نعمتی پایدار هستند (۱۷) درحالی که شادمان اند به آنچه که داده است به ایشان پروردگارشان

وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُواْ وَٱشْرَبُواْ هَنِيٓـًٔا بِمَا
و نگهداشته است ایشان را پروردگارشان از عذاب دوزخ (۱۸) بخورید و بنوشید گوارا [به پاداش] آنچه

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَٰهُم
می کردید (۱۹) تکیه زنان بر تخت هایی کنار هم چیده شده و جفت گردانیم ایشان را

بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلْحَقْنَا
با سیاه چشمانی فراخ چشم (۲۰) و کسانی که ایمان آورده اند و پیروی کرده اند ایشان را فرزندانشان در ایمان پیوست کنیم

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَىْءٍ كُلُّ ٱمْرِىٍٕۭ بِمَا كَسَبَ
به ایشان فرزندان شان را و هیچ نکاهیم از ایشان از [پاداش] عملشان چیزی را هر کسی به آنچه کسب نموده

رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَٰزَعُونَ
در گرو است (۲۱) و مدد می کنیم ایشان را با هر نوع میوه و گوشتی از هر آنچه دلخواهشان باشد (۲۲) از دست یکدیگر می گیرند

ربع حزب ۵۳

فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ ۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
آنجا پیالهٔ شرابی که نه بیهوده گویی باشد در آن و نه گناهی (۲۳) و می گردند بر گردشان نوجوانانی

لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ
برای ایشان گویی که آنها مروارید نهفته [در صدف] اند (۲۴) و روی می کنند به یکدیگر از هم می پرسند

﴿٢٥﴾ قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ ٱللَّهُ
(۲۵) گویند همانا ما بودیم پیش از این در میان کسان خود ترسان (۲۶) پس منّت نهاد الله

عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ
بر ما و نگهداشت ما را از عذاب سوزان (۲۷) همانا ما پیش از این

نَدْعُوهُ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ
می خواندیم او [الله] را به درستی که اوست آن نیکوکار مهربان (۲۸) پس پند ده [ای محمّد] که نیستی تو به فضل

رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ
پروردگارت نه کاهن و نه دیوانه (۲۹) آیا می گویند شاعری است که انتظار می کشیم برای او رویداد

ٱلْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُواْ فَإِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾
مرگ را (۳۰) بگو انتظار برید که بی گمان من نیز با شما از منتظرانم (۳۱)

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَٰمُهُم بِهَٰذَآ ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥ ۚ
آیا فرمان می دهد آنان را خردهای شان به این [کار] یا آنان گروهی سرکش اند ﴿٣٢﴾ آیا می گویند که خود آن را بربافته است

بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا۟ بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا۟ صَٰدِقِينَ
نه، بلکه ایشان ایمان نمی آورند ﴿٣٣﴾ پس بیاورند سخنی مانند این را اگر راست می گویند

﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا۟ مِنْ غَيْرِ شَىْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا۟
﴿٣٤﴾ آیا آفریده شده اند از هیچ یا خود ایشان آفرینندگان اند ﴿٣٥﴾ آیا آفریده اند

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ
آسمان ها و زمین را؟ [نه]، بلکه یقین نمی دارند ﴿٣٦﴾ آیا نزد ایشان است خزانه های

رَبِّكَ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ
پروردگارت؟ یا آنان چیره یابندگان اند ﴿٣٧﴾ آیا برای ایشان نردبانی است که گوش فرادارند در[بالا رفتن] از آن پس باید بیاورد

مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ ٱلْبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿٣٩﴾
شنوندهٔ آنان دلیلی آشکار را ﴿٣٨﴾ آیا برای اوست دختران و برای شماست پسران ﴿٣٩﴾

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ
آیا درخواست می کنی از آنان مزدی را که آنها از غرامت[آن] گرانبارند ﴿٤٠﴾ آیا نزد آنان علم غیب است که آنان

يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هُمُ ٱلْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
می نویسند ﴿٤١﴾ آیا می خواهند نیرنگی را پس آنان که کفر ورزیدند همان فریب خوردگان اند ﴿٤٢﴾

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِن يَرَوْا۟ كِسْفًا
آیا برای آنهاست الهی جز الله؟ پاک است الله از آنچه شریک [او] می سازند ﴿٤٣﴾ و اگر ببینند پاره ای

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا۟ سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟
از آسمان را که فرومی افتد گویند ابری است متراکم ﴿٤٤﴾ پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند

يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا
آن روز خود را که در آن نابود شوند ﴿٤٥﴾ روزی که دفع نکند از ایشان نیرنگشان چیزی را

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
و نه ایشان یاری شوند ﴿٤٦﴾ و همانا برای کسانی که ستم کردند عذابی است جز این ولیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ
بیشترشان نمی دانند ﴿٤٧﴾ و شکیبا باش در برابر حکم پروردگارت به درستی که تو زیر نظر مایی و تسبیح گوی

بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ﴿٤٩﴾
با ستایش پروردگار خود هنگامی که برمی خیزی ﴿٤٨﴾ و وقتی از شب به پاکی یاد کن او را و [هنگام] پشت گردانیدن ستارگان ﴿٤٩﴾

ترتیبها ٥٢ — سُورَةُ النَّجْمِ — آیاتها ٤٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنطِقُ

سوگند به ستاره هنگامی که فروشود ﴿١﴾ گمراه نشده است همدم شما و بیراهه نرفته ﴿٢﴾ و سخن نمی گوید

عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾

از روی هوس ﴿٣﴾ نیست گفتارش مگر وحیی که به او وحی می شود ﴿٤﴾ آموخته است او را آن [فرشتهٔ] بسیار نیرومند ﴿٥﴾

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾

توانمندی که راست بایستاد ﴿٦﴾ درحالی که او به کنارهٔ بلند [آسمان] بود ﴿٧﴾ سپس نزدیک شد و فرود آمد ﴿٨﴾

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

پس بود [مسافت میانشان] مقدار دو کمان یا نزدیک تر [از آن] ﴿٩﴾ پس وحی فرستاد به سوی بندهٔ اش آنچه را وحی کرد ﴿١٠﴾

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ

دروغ نگفت دل [پیامبر] آنچه را دید ﴿١١﴾ آیا بگو مگو می کنید با او در آنچه دیده است ﴿١٢﴾ و به تحقیق دیده بود

نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾

[فرشته] را یک بار دیگر [در حال فرود آمدن] ﴿١٣﴾ نزد سدره المنتهی [جایی در آسمانهاست] ﴿١٤﴾ که نزد آن است جایگاه بهشت ﴿١٥﴾

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ

آنگاه که پوشانده بود سدره را آنچه پوشانده بود ﴿١٦﴾ منحرف نشد چشم [پیامبر] و ازحد نگذشت ﴿١٧﴾ به تحقیق دید

مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنَاةَ

برخی از نشانه های بزرگ پروردگار خود را ﴿١٨﴾ پس آیا دیده اید لات و عزی را ﴿١٩﴾ و منات

الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ

سومین آنها را ﴿٢٠﴾ آیا برای شما پسر و برای او دختر است ﴿٢١﴾ این [تقسیم] آنگاه تقسیمی

ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ

بیدادگرانه است ﴿٢٢﴾ نیستند اینها مگر نامهایی چند که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما نازل نکرده است

اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ

الله دربارهٔ آنها هیچ دلیلی را پیروی نمی کنند مگر گمان را و آنچه را که دلخواهشان است

وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ

و به تحقیق آمد برای ایشان از پروردگارشان هدایت ﴿٢٣﴾ آیا برای انسان است آنچه را که آرزو کند؟ [هرگز] ﴿٢٤﴾ پس از آن الله است

الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ ۞ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي

آخرت و دنیا ﴿٢٥﴾ و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان ها هستند که هیچ سودی نمی بخشد

نصف حزب ۵۴

شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه اجازه دهد الله برای هرکسی که بخواهد و بپسندد ﴿٢٦﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْأٓخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ
به تحقیق آنان که ایمان نمی آورند به آخرت هر آینه می نامند فرشتگان را به نام دختران

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ ۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ﴿۲۷﴾
۲۷ و نیست برایشان به این [باور] هیچ علمی پیروی نمی کنند مگر گمان را و همانا گمان کفایت نمی کند از

ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿۲۸﴾ فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا ٱلْحَيَوٰةَ
حق هیچ چیزی را ۲۸ پس روی بگردان از کسی که روگردانیده است از یاد ما و نخواسته مگر زندگانی

ٱلدُّنْيَا ﴿۲۹﴾ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن
دنیا را ۲۹ این است نهایت آگاهی آنها همانا که پروردگار تو او داناتر است به کسی که گمراه شده است از

سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿۳۰﴾ وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا
راه او و او داناتر است به کسی که راه یافته است ۳۰ وازآن الله است آنچه در آسمان ها و آنچه

فِى ٱلْأَرْضِ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟
در زمین است تا کیفر دهد آنان را که بدی کرده اند به سبب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکویی کردند

بِٱلْحُسْنَى ﴿۳۱﴾ ٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَ ۚ
به نیکوترین پاداش ۳۱ آنانند که پرهیز می کنند از گناهان بزرگ و از کارهای بسیار زشت جز گناهان کوچک

إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ
همانا پروردگار تو گسترده آمرزش است او داناتر است به[احوال] شما آنگاه که پدید آورد شما را از زمین

وَإِذْ أَنتُمْ أَجِنَّةٌ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ
و وقتی که شما جنین بودید در شکم های مادران خود پس به پاکی مستایید خودتان را او داناتر است

بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ﴿۳۲﴾ أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿۳۳﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰٓ
به آن که پرهیزگارتر است ۳۲ آیا دیدی کسی را که روی گردانید ۳۳ و بخشش نمود اندکی و دست بازداشت

﴿۳۴﴾ أَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿۳۵﴾ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِى صُحُفِ
۳۴ آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند ۳۵ یا خبردار نشده به آنچه در صحیفه های

مُوسَىٰ ﴿۳۶﴾ وَإِبْرَٰهِيمَ ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿۳۷﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
موسی ۳۶ و ابراهیم است همان کسی که وفا کرد [به پیمانش] ۳۷ که برنمی دارد هیچ بردارنده ای بار شخص دیگری را

﴿۳۸﴾ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿۳۹﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ
۳۸ و اینکه نیست چیزی برای انسان مگر آنچه را که تلاش نموده است ۳۹ و اینکه تلاش او به زودی

يُرَىٰ ﴿۴۰﴾ ثُمَّ يُجْزَىٰهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَىٰ ﴿۴۱﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنتَهَىٰ
دیده می شود ۴۰ آنگاه پاداش داده می شود به پاداش کامل تر ۴۱ و اینکه به سوی پروردگارت است پایان [کار]

﴿۴۲﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿۴۳﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿۴۴﴾
۴۲ و اینکه اوست که می خنداند و می گریاند ۴۳ و اینکه اوست که می میراند و زنده می گرداند ۴۴

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطۡفَةٍ إِذَا تُمۡنَىٰ ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ
و اینکه اوست که می آفریند دو گونهٔ نر و ماده را ﴿۴۵﴾ از نطفه ای چون فرو ریخته شود ﴿۴۶﴾ و اینکه

عَلَيۡهِ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغۡنَىٰ وَأَقۡنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ
بر اوست آفرینش دیگر ﴿۴۷﴾ و اینکه اوست که بی نیاز کرد و سرمایه بخشید ﴿۴۸﴾ و اینکه اوست پروردگار

ٱلشِّعۡرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَاْ فَمَآ أَبۡقَىٰ ﴿٥١﴾
ستارهٔ شعری ﴿۴۹﴾ و اینکه او هلاک کرده است عاد نخستین را ﴿۵۰﴾ و ثمود را پس باقی نگذاشت [هیچ کس را] ﴿۵۱﴾

وَقَوۡمَ نُوحٖ مِّن قَبۡلُۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ هُمۡ أَظۡلَمَ وَأَطۡغَىٰ ﴿٥٢﴾ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَةَ
و [هلاک کرد] قوم نوح را پیش از آن همانا آنان بودند ستمکارتر و سرکش تر ﴿۵۲﴾ و شهرهای واژگون شدهٔ [قوم لوط را]

أَهۡوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾
فروافکند ﴿۵۳﴾ پس پوشانید آن را آنچه پوشانید ﴿۵۴﴾ پس به کدام یک از نعمت های پروردگارت تردید داری ﴿۵۵﴾

هَٰذَا نَذِيرٞ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلۡأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾ أَزِفَتِ ٱلۡأٓزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيۡسَ لَهَا
این بیم دهنده ای ست از [جملهٔ] بیم دهندگان پیشین ﴿۵۶﴾ نزدیک شد آن نزدیک شونده [رستاخیز] ﴿۵۷﴾ نیست آن را

مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنۡ هَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ تَعۡجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضۡحَكُونَ
جز الله هیچ آشکارکننده ای ﴿۵۸﴾ پس آیا از این سخن در شگفت می شوید ﴿۵۹﴾ و می خندید

وَلَا تَبۡكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنتُمۡ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾ فَٱسۡجُدُواْۤ لِلَّهِۤ وَٱعۡبُدُواْ۩ ﴿٦٢﴾
و گریه نمی کنید ﴿۶۰﴾ و شما سرگرم اید ﴿۶۱﴾ پس سجده کنید الله را و پرستش کنید ﴿۶۲﴾

سجده واجب

ترتیبها ۵۴ — سُورَةُ القَمَرِ — آیاتها ۵۵

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةٗ يُعۡرِضُواْ
نزدیک شد رستاخیز و شکافته شد ماه ﴿۱﴾ و اگر ببینند [کافران] نشانه ای را روی می گردانند

وَيَقُولُواْ سِحۡرٞ مُّسۡتَمِرّٞ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ
و می گویند جادویی دائمی است ﴿۲﴾ و تکذیب کردند [پیامبر را] و پیروی کردند ازهوس های خود

وَكُلُّ أَمۡرٖ مُّسۡتَقِرّٞ ﴿٣﴾ وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّنَ ٱلۡأَنۢبَآءِ
و هر کاری [در جای خود] قرار گیرنده است ﴿۳﴾ و به تحقیق آمد برای آنان از خبرها

مَا فِيهِ مُزۡدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكۡمَةُۢ بَٰلِغَةٞۖ فَمَا تُغۡنِ ٱلنُّذُرُ ﴿٥﴾
آنچه که در آن مایهٔ باز داشتن [از کفر] است ﴿۴﴾ حکمتی است رسا ولی سود نبخشد آنان را هشدارها ﴿۵﴾

فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡۘ يَوۡمَ يَدۡعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَيۡءٖ نُّكُرٍ ﴿٦﴾
پس روی بگردان از آنان روزی که دعوت کند دعوت کننده به چیزی ناگوار ﴿۶﴾

سه چهارم حزب ۵۴

خُشَّعًا أَبْصَٰرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ (٧)

درحالی که فروافتاده باشد چشم هایشان بیرون می آیند از قبرها گویا آنان ملخ های پراکنده اند (۷)

مُّهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ يَقُولُ ٱلْكَٰفِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ (٨) ۞ كَذَّبَتْ

شتاب کنندگان به سوی آن دعوت کننده می گویند کافران این روزی است سخت (۸) تکذیب کردند

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا۟ عَبْدَنَا وَقَالُوا۟ مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ (٩) فَدَعَا

پیش از آنان قوم نوح پس تکذیب کردند بندهٔ ما را و گفتند دیوانه است و رانده شد [از میان آنان] (۹) پس درخواست کرد

رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَغْلُوبٌ فَٱنتَصِرْ (١٠) فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ

پروردگارش را که من مغلوب شده ام پس انتقام بگیر [یاری فرما] (۱۰) پس گشودیم درهای آسمان را به آبی بسیار ریزان

(١١) وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ (١٢)

(۱۱) و جاری کردیم از زمین چشمه هایی را پس به هم پیوستند آب‌ها بنابر امری که مقدّر شده بود (۱۲)

وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ (١٣) تَجْرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ

و برداشتیم او را بر [کشتی] دارای تخته ها و میخ ها (۱۳) حرکت می کرد زیر نظر ما تا پاداشی باشد برای کسی که بود

كُفِرَ (١٤) وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ (١٥) فَكَيْفَ كَانَ

مورد ناسپاسی (۱۴) و به تحقیق برجای گذاشتیم این را نشانه ای پس آیا هیچ پندگیرنده‌ای هست (۱۵) پس چگونه بود

عَذَابِى وَنُذُرِ (١٦) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ

عذاب و هشدارهای من (۱۶) و به درستی که آسان گردانیدیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هیچ پندپذیری هست

(١٧) كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ (١٨) إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

(۱۷) تکذیب کردند [قوم] عاد پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من (۱۸) همانا فرستادیم بر آنان

رِيحًا صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ (١٩) تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ

بادی تند را در روزی شوم پیوسته (۱۹) ازجای می کند مردم را گویا آنان تنه های

نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ (٢٠) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ (٢١) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ

خرمای برکنده اند (۲۰) پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من (۲۱) و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ (٢٢) كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ (٢٣) فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرًا

برای پندگرفتن آیا هیچ پندپذیری هست (۲۲) دروغ شمردند [قوم] ثمود هشدارها را (۲۳) پس گفتند آیا بشری

مِّنَّا وَٰحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ (٢٤) أَءُلْقِىَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ

از قوم خود را پیروی کنیم؟ همانا ما آنگاه در گمراهی و دیوانگی باشیم (۲۴) آیا القاء شده است این پندنامه بر او

مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ (٢٥) سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ

از میان ما [نه]، بلکه او بسیار دروغگوی خودپسند است (۲۵) به زودی خواهند دانست فردا کیست دروغگوی

ٱلْأَشِرُ (٢٦) إِنَّا مُرْسِلُوا۟ ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ (٢٧)

خودپسند (۲۶) همانا ما فرستنده ایم ناقه را جهت آزمایش برای ایشان پس [ای صالح] منتظرشان باش و شکیبایی ورز (۲۷)

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿۲۸﴾ فَنَادَوْا۟ صَاحِبَهُمْ
و باخبر ساز آنان را که آب تقسیم شده است در میان ایشان هر یک در بهرهٔ آب خود حضور یابد (۲۸) پس ندا دادند همراه خود را

فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿۲۹﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿۳۰﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
پس دست درازی کرد و پی کرد [ناقه را] (۲۹) پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من (۳۰) همانا ما فرستادیم بر ایشان

صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَكَانُوا۟ كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ ﴿۳۱﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ
یک بانگ سخت آسمانی پس شدند مانند گیاه درهم شکسته (۳۱) و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿۳۲﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍۭ بِٱلنُّذُرِ ﴿۳۳﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَا
برای پندگرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده ای (۳۲) دروغ شمردند قوم لوط هشدارها را (۳۳) همانا ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ ۖ نَّجَّيْنَٰهُم بِسَحَرٍ ﴿۳۴﴾ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا ۚ
بر آنان شن بادی [مرگبار] را مگر خانوادهٔ لوط که نجات دادیم ایشان را در سحرگاهی (۳۴) به نعمتی از نزد خود

كَذَٰلِكَ نَجْزِى مَن شَكَرَ ﴿۳۵﴾ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا۟
این چنین پاداش می دهیم هر که سپاس گزارد (۳۵) و به تحقیق هشدار داد ایشان را [لوط] از کیفر سخت ما پس تردید کردند

بِٱلنُّذُرِ ﴿۳۶﴾ وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا۟
در برابر هشدارها (۳۶) و همانا در خواست کردند از او مهمانانش را [برای کامجویی] پس محو کردیم چشمان شان را پس [گفتیم] بچشید

عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿۳۸﴾
عذاب من و هشدارهای مرا (۳۷) و همانا فرو گرفت ایشان را هنگام صبح عذابی که پایدار بود (۳۸)

فَذُوقُوا۟ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿۳۹﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ
اکنون بچشید عذاب من و هشدارهای مرا (۳۹) و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پندگرفتن پس آیا پندگیرنده ای هست

﴿۴۰﴾ وَلَقَدْ جَآءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ ﴿۴۱﴾ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَٰهُمْ
(۴۰) و هر آینه آمدند نزد فرعونیان هشداردهندگان (۴۱) تکذیب کردند آیات ما را همگی آن را پس گرفتیم ما آنان را

أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۴۲﴾ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُو۟لَٰٓئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَآءَةٌ
مانند گرفتن پیروزمند پرتوان (۴۲) آیا کافران شما بهترند از آنان یا برای شما امان نامه ای است

فِى ٱلزُّبُرِ ﴿۴۳﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿۴۴﴾ سَيُهْزَمُ ٱلْجَمْعُ
در کتاب های پیشینیان (۴۳) آیا می گویند ما گروهی انتقام گیرنده ایم [غالبیم] (۴۴) اکنون شکست خواهند خورد این جمعیت

وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ﴿۴۵﴾ بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَٱلسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ
و بگریزند به واپس (۴۵) بلکه رستاخیز وعده گاه ایشان است و رستاخیز هراسناک تر و تلخ تر است

﴿۴۶﴾ إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِى ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿۴۷﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِى ٱلنَّارِ
(۴۶) همانا بزهکاران در گمراهی و دیوانگی اند (۴۷) روزی که کشیده شوند در آتش

عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا۟ مَسَّ سَقَرَ ﴿۴۸﴾ إِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنَٰهُ بِقَدَرٍ ﴿۴۹﴾
بر صورت های خود [گفته شود] بچشید سودن [لمس] دوزخ را (۴۸) همانا ما هر چیزی را آفریده ایم به اندازه (۴۹)

وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٞ كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَآ
و نیست فرمان ما جز یک بار مانند یک چشم برهم زدن ۵۰ و به تحقیق هلاک ساختیم

أَشۡيَاعَكُمۡ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيۡءٖ فَعَلُوهُ
امثال شما را پس آیا پندگیرنده ای هست ۵۱ و هر چیزی که کرده اند

فِي ٱلزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٖ وَكَبِيرٖ مُّسۡتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ
در نامه ها[ی اعمالشان ثبت] است ۵۲ و هر کوچک و بزرگی نوشته شده است ۵۳ بی گمان، پرهیزکاران

فِي جَنَّٰتٖ وَنَهَرٖ ﴿٥٤﴾ فِي مَقۡعَدِ صِدۡقٍ عِندَ مَلِيكٖ مُّقۡتَدِرِۭ ﴿٥٥﴾
در باغ ها و [کنار] نهرهایند ۵۴ در جایگاهی راستین نزد فرمانروایی بس توانا ۵۵

ترتیبها ۵۵ | سُورَةُ الرَّحۡمَٰن | آیاتها ۷۸

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

ٱلرَّحۡمَٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ ٱلۡقُرۡءَانَ ﴿٢﴾ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ ﴿٣﴾
[الله] مهرگستر ۱ آموخت قرآن را ۲ آفرید انسان را ۳

حزب ۵۴

عَلَّمَهُ ٱلۡبَيَانَ ﴿٤﴾ ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ بِحُسۡبَانٖ ﴿٥﴾ وَٱلنَّجۡمُ
آموخت به او سخن گفتن را ۴ آفتاب و ماه با حسابی [معین] درکارند ۵ و گیاه

وَٱلشَّجَرُ يَسۡجُدَانِ ﴿٦﴾ وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلۡمِيزَانَ
و درخت سجده می کنند ۶ و آسمان را براافراشت و بنهاد ترازو را

﴿٧﴾ أَلَّا تَطۡغَوۡاْ فِي ٱلۡمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُواْ ٱلۡوَزۡنَ بِٱلۡقِسۡطِ
۷ اینکه تجاوز نکنید در سنجش ۸ و برپا کنید وزن را به عدالت

وَلَا تُخۡسِرُواْ ٱلۡمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَٱلۡأَرۡضَ وَضَعَهَا لِلۡأَنَامِ ﴿١٠﴾
و مکاهید [در وزن کردن] ترازو را ۹ و زمین را گسترد برای مردمان ۱۰

فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَٱلنَّخۡلُ ذَاتُ ٱلۡأَكۡمَامِ ﴿١١﴾ وَٱلۡحَبُّ ذُو ٱلۡعَصۡفِ
در آن هرگونه میوه و خرما [با خوشه های] غلاف دار است ۱۱ و دانهٔ برگ دار

وَٱلرَّيۡحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ
و گیاه خوشبو ۱۲ پس [ای گروه جن و انس] کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۱۳ آفرید

ٱلۡإِنسَٰنَ مِن صَلۡصَٰلٖ كَٱلۡفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ ٱلۡجَآنَّ
انسان را از گِلی خشک مانند سفال ۱۴ و آفرید جنّ را

مِن مَّارِجٖ مِّن نَّارٖ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾
از شعلهٔ بی دود از آتش ۱۵ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۱۶

رَبُّ ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ وَرَبُّ ٱلۡمَغۡرِبَيۡنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است (۱۷) پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۱۸)

مَرَجَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ يَلۡتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٞ لَّا يَبۡغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ

روان ساخت آن دو دریا را که باهم برخوردارند (۱۹) میان هردو حائلی است که به هم نمی آمیزند (۲۰) پس کدامین نعمت

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا ٱللُّؤۡلُؤُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ

پروردگارتان را تکذیب می کنید (۲۱) برمی آید از آن دو مروارید و مرجان (۲۲) پس کدامین

ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ ٱلۡجَوَارِ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ

نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۲۳) و از آن اوست کشتی های بلند بادبان برافراشته در دریا همچون کوهها

﴿٢٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنۡ عَلَيۡهَا فَانٖ ﴿٢٦﴾ وَيَبۡقَىٰ

(۲۴) پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۲۵) هر چه بر روی زمین است فناپذیر است (۲۶) و باقی می ماند

وَجۡهُ رَبِّكَ ذُو ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ذات پروردگارت که شکوهمند و ارجمند است (۲۷) پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٢٨﴾ يَسۡـَٔلُهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ كُلَّ يَوۡمٍ هُوَ فِي شَأۡنٖ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ

(۲۸) از او درخواست می کند هرکه در آسمان ها و زمین است هر روز او در کاری است (۲۹) پس کدامین

ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ

نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۳۰) به زودی می پردازیم به [حساب] شما ای گروه جن و انس (۳۱) پس کدامین

ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ

نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۳۲) ای گروه جن و انس اگر توانستید

أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ

که نفوذ کنید از کرانه های آسمان ها و زمین پس نفوذ کنید نفوذ نمی کنید

إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا

مگر با نیرویی [ویژه] (۳۳) پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۳۴) فرستاده می شود بر شما

شُوَاظٞ مِّن نَّارٖ وَنُحَاسٞ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا

زبانه ای از آتش و دودی پس از خود دفاع نتوانید کرد (۳۵) پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةٗ كَٱلدِّهَانِ

تکذیب می کنید (۳۶) پس چون بشکافد آسمان آنگاه شود گلگون مانند چرم سرخ [یا روغن جوشان]

﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُسۡـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ

(۳۷) پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۳۸) پس در آن روز پرسیده نشود از گناه او

إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

هیچ آدمی و نه هیچ جنّی (۳۹) پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۴۰)

يُعۡرَفُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ بِسِيمَٰهُمۡ فَيُؤۡخَذُ بِٱلنَّوَٰصِي وَٱلۡأَقۡدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ
شناخته می شوند بزهکاران به نشانه شان پس گرفته می شوند با موهای پیشانی و پاها [و به دوزخ انداخته می شوند] ﴿۴۱﴾ پس کدامین

ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ
نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۴۲﴾ این است آن دوزخی که تکذیب می کردند آن را بزهکاران

﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَ حَمِيمٍ ءَانٖ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿۴۳﴾ می گردند میان آن و میان آبی داغ جوشان ﴿۴۴﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٤٥﴾ وَلِمَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿۴۵﴾ و برای هرکس که بترسد از ایستادن به حضور پروردگارش دو باغ خواهد بود ﴿۴۶﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٤٧﴾ ذَوَاتَآ أَفۡنَانٖ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيۡنَانِ
﴿۴۷﴾ دارای درختان با شاخه های گوناگون ﴿۴۸﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۴۹﴾ در آن دو [باغ] دو چشمه

تَجۡرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٖ
جاری اند ﴿۵۰﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۵۱﴾ در آن دو از هر گونه میوه ای

زَوۡجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشِۭ
دو گونه است ﴿۵۲﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۵۳﴾ تکیه کنان اند بر بسترهایی که

بَطَآئِنُهَا مِنۡ إِسۡتَبۡرَقٖۚ وَجَنَى ٱلۡجَنَّتَيۡنِ دَانٖ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
آستر آنها از ابریشم ستبر است و میوهٔ رسیده آن دو باغ نزدیک و در دسترس اند ﴿۵۴﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرۡفِ لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ
تکذیب می کنید ﴿۵۵﴾ در آن [باغ] ها زنان فروهشته چشمانی هستند که در نیامیخته است با آنها هیچ آدمی پیش از آنان

وَلَا جَآنّٞ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ ٱلۡيَاقُوتُ
و نه هیچ جنّی ﴿۵۶﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۵۷﴾ گویی آنان یاقوت

وَٱلۡمَرۡجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلۡ جَزَآءُ
و مرجان اند ﴿۵۸﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۵۹﴾ آیا پاداش

ٱلۡإِحۡسَٰنِ إِلَّا ٱلۡإِحۡسَٰنُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
نیکی کردن جز نیکی است ﴿۶۰﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٦١﴾ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿۶۱﴾ و غیر از این دو باغ دو باغ دیگر است ﴿۶۲﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٦٣﴾ مُدۡهَآمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا
﴿۶۳﴾ دو باغ سرسبز سیه فام ﴿۶۴﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۶۵﴾ در آن دو [باغ]

عَيۡنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾
دو چشمهٔ جوشان است ﴿۶۶﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ﴿۶۷﴾

فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخۡلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
در آن دو[باغ] هرگونه میوه و خرما و انار است ۶۸ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۶۹

فِيهِنَّ خَيۡرَٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
در آن [باغ]ها زنانی نیکوروی [و] خوشخوی اند ۷۰ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۷۱ سیاه چشم

مَّقۡصُورَٰتٌ فِي ٱلۡخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾
نگاه داشته شده در خیمه ها ۷۲ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۷۳

لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٌ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
نیامیخته است با آنان هیچ آدمی پیش از آنان و نه هیچ جنّی ۷۴ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفۡرَفٍ خُضۡرٍ وَعَبۡقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ
۷۵ تکیه کنان بر بالش های سبز و فرش های نیکو ۷۶ پس کدامین

ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَٰرَكَ ٱسۡمُ رَبِّكَ ذِي ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ﴿٧٨﴾
نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۷۷ پُربرکت است نام پروردگار تو که با شکوه و ارجمند است ۷۸

ترتیبها ۵۶

## سُورَةُ الوَاقِعَةِ

آیاتها ۹۶

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

ربع حزب ۵۴

إِذَا وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيۡسَ لِوَقۡعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٞ رَّافِعَةٌ
آنگاه که رخ دهد آن رخ دهنده [رستاخیز] ۱ نیست در رخ دادن آن هیچ دروغی ۲ پست کنندهٔ بالا برنده است

﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ ٱلۡأَرۡضُ رَجّٗا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ ٱلۡجِبَالُ بَسّٗا ﴿٥﴾
۳ آنگاه که جنبانیده شود زمین جنبانیدنی ۴ و متلاشی شوند کوه‌ها ریز شدنی ۵

فَكَانَتۡ هَبَآءٗ مُّنۢبَثّٗا ﴿٦﴾ وَكُنتُمۡ أَزۡوَٰجٗا ثَلَٰثَةٗ ﴿٧﴾ فَأَصۡحَٰبُ
پس می شوند غباری پراکنده ۶ و می شوید شما سه گونه ۷ آری، نیک

ٱلۡمَيۡمَنَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ
بختان! چه نیک بختانی! ۸ و تیره بختان چه تیره

ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ﴿١٠﴾ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
بختانی ۹ و پیشتازان پیشتاز ۱۰ آنانند که مقربان [به الله] هستند ۱۱

فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ
در بهشت های پرنعمت ۱۲ گروهی از پیشینیان ۱۳ و اندکی از پسینیان

﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّوۡضُونَةٖ ﴿١٥﴾ مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيۡهَا مُتَقَٰبِلِينَ ﴿١٦﴾
۱۴ بر تخت های زربافت [جواهر نشان] ۱۵ تکیه کنان بر آنها روبه روی یکدیگر ۱۶

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

می گردند بر گرد آنان نوجوانانی جاودانه ۱۷ با تُنگ ها و کوزه ها و پیاله ای از شرابی صاف

﴿١٨﴾ لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

۱۸ که نه سردرد می شوند از آن و نه بدمستی کنند ۱۹ و از هرگونه میوه از آنچه که برگزینند

﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَٰلِ ٱللُّؤْلُؤِ

۲۰ و گوشت هر پرنده ای از آنچه دلخواهشان باشد ۲۱ و سیاه چشمانی فراخ چشم ۲۲ مانند دانه های مرواریدِ

ٱلْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا

پوشیده در صدف ۲۳ به پاداش آنچه که می کردند ۲۴ نمی شنوند در آن سخن بیهوده و

تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ مَآ أَصْحَٰبُ

گنه آلودی ۲۵ مگر گفتن سلام سلام ۲۶ و دست راستیان چه دست

ٱلْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِى سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ

راستیانی ۲۷ در زیر درختان سدر بی خار ۲۸ و [درختان] موز برهم چیده ۲۹ و در سایه ای کشیده

﴿٣٠﴾ وَمَآءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا

۳۰ و آبشاری ریزان ۳۱ و میوه ای فراوان ۳۲ نه قطع شدنی است و نه

مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّآ أَنشَأْنَٰهُنَّ إِنشَآءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَٰهُنَّ

منع شدنی ۳۳ و همبسترانی بلندمرتبه ۳۴ همانا ما آفریدیم آنها را آفریدنی نیکو ۳۵ پس گردانیدیم ایشان را

أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِّأَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ

دوشیزگانی ۳۶ شوهر دوستانی همسالانی! ۳۷ برای دست راستیان ۳۸ گروهی از

ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصْحَٰبُ

پیشینیان ۳۹ و گروهی از پسینیان ۴۰ و دست چپی ها چه دست

ٱلشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِى سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ

چپی هایی ۴۱ در میان بادی سوزان و آبی جوشان ۴۲ و در سایهٔ دودی سیاه ۴۳ که نه خنک است

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا۟ يُصِرُّونَ

و نه خوش ۴۴ به درستی که ایشان بودند پیش از این خوش گذرانان ۴۵ و اصرار می ورزیدند

عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا۟ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

بر گناه بزرگ [انکار قیامت] ۴۶ و می گفتند آیا وقتی که بمیریم و شویم خاکی

وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ

و استخوان هایی [پوسیده] آیا ما [بار دیگر] برانگیخته می شویم ۴۷ و آیا پدران پیشینیان ما [نیز] ۴۸ بگو بی گمان

ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

پیشینیان و پسینیان ۴۹ همه گردآوری شوند در وعده گاه روزی معلوم ۵۰

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَأَكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾
پس بی گمان شما ای گمراهان تکذیب کننده ﴿۵۱﴾ قطعاً خواهید خورد از درختی که از زقوم است ﴿۵۲﴾

فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَٰرِبُونَ
پس پر خواهید کرد از آن شکم ها را ﴿۵۳﴾ پس می نوشید روی آن از آب جوشان ﴿۵۴﴾ پس نوشندگانید

شُرْبَ ٱلْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَٰكُمْ فَلَوْلَا
مانند نوشیدن شتران تشنه ﴿۵۵﴾ این است پذیرایی آنان در روز جزا ﴿۵۶﴾ ما آفریدیم شما را پس چرا

تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ
تصدیق نمی کنید ﴿۵۷﴾ پس به من خبر دهید آنچه را که فرومی ریزید [در رحم زنان] ﴿۵۸﴾ آیا شما می آفرینید آن را یا ما

ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
آفریننده ایم ﴿۵۹﴾ ما مقدّر کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما وامانده [و ناتوان] ﴿۶۰﴾

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
از اینکه جایگزین گردانیم همانند شما و از نو ایجاد کنیم شما را در چیزی که نمی دانید ﴿۶۱﴾ و به تحقیق

عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ
دانسته اید آفرینش نخستین را پس چرا پند نمی پذیرید ﴿۶۲﴾ به من خبر دهید آنچه را که می کارید

﴿٦٣﴾ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ
﴿۶۳﴾ آیا شما می رویانید آن را یا ماییم رویاننده ﴿۶۴﴾ اگر بخواهیم هر آینه بگردانیم آن را

حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
گیاهی ریز و خشک آنگاه می شوید شگفت زدگان ﴿۶۵﴾ که همانا ما زیان خوردگان ایم ﴿۶۶﴾ بلکه ما بی بهره ایم

﴿٦٧﴾ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ
﴿۶۷﴾ پس آیا دیده اید؟ [به من خبر دهید] این آبی را که می آشامید ﴿۶۸﴾ آیا شما فرود آورده اید آن را از ابر

أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
یا ماییم فرودآورنده ﴿۶۹﴾ اگر بخواهیم می گردانیم آن را تلخ و ناگوار پس چرا سپاس نمی گزارید

﴿٧٠﴾ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ
﴿۷۰﴾ پس به من خبر دهید این آتشی را که می افروزید ﴿۷۱﴾ آیا شما آفریدید درخت آن را یا

نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ
ماییم آفرینندگان ﴿۷۲﴾ ما قرار داده ایم آن را پندی و بهره ای برای بیابان نوردان

﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ۞ فَلَآ أُقْسِمُ
﴿۷۳﴾ پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بزرگ است ﴿۷۴﴾ پس به تاکید سوگند می خورم

نصف حزب ۵۴

بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
به جایگاه‌های ستارگان ﴿۷۵﴾ و بی گمان آن سوگندی است اگر بدانید [سوگندی] بزرگ ﴿۷۶﴾

إِنَّهُۥ لَقُرۡءَانٞ كَرِيمٞ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَٰبٖ مَّكۡنُونٖ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا
بی گمان این قرآنی است ارجمند (۷۷) در کتابی نهفته [لوح محفوظ] است (۷۸) دست نمی زنند آن را مگر

ٱلۡمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ
پاکیزه شدگان (۷۹) فروفرستاده شد از طرف پروردگار جهانیان (۸۰) اکنون آیا این سخن [قرآن] را

أَنتُم مُّدۡهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجۡعَلُونَ رِزۡقَكُمۡ أَنَّكُمۡ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوۡلَآ
شما سبک می شمارید (۸۱) و قرار می دهید روزی خود را همین که دروغ بشمارید [این قرآن را] (۸۲) پس چرا

إِذَا بَلَغَتِ ٱلۡحُلۡقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنتُمۡ حِينَئِذٖ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ
چون برسد [جان] به گلو (۸۳) و شما در آن وقت می نگرید (۸۴) و ما نزدیک تریم

إِلَيۡهِ مِنكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُبۡصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوۡلَآ إِن كُنتُمۡ غَيۡرَ مَدِينِينَ
به او[محتضر] از شما و لیکن نمی بینید (۸۵) پس چرا اگر شما مقهور و مملوک نیستید

﴿٨٦﴾ تَرۡجِعُونَهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ
(۸۶) چرا بازنمی گردانید آن را اگر راست می گویید (۸۷) پس اگر باشد آن [محتضر] از مقرّبان

﴿٨٨﴾ فَرَوۡحٞ وَرَيۡحَانٞ وَجَنَّتُ نَعِيمٖ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ
(۸۸) پس آسایش و بویی خوش و بهشتی پُرنعمت [برای اوست] (۸۹) و اما اگر باشد از دست

ٱلۡيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَٰمٞ لَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ
راستی ها (۹۰) [به او می گویند] سلامی از آن تو باد از دست راستی ها (۹۱) و اما اگر باشد از

ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٞ مِّنۡ حَمِيمٖ ﴿٩٣﴾ وَتَصۡلِيَةُ جَحِيمٍ
تکذیب کنندگان گمراهان (۹۲) پس پذیرایی ای از آبی جوشان (۹۳) و فروافتادن به دوزخ

﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلۡيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٩٦﴾
(۹۴) همانا این همان حق راستین است (۹۵) پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بس بزرگ است (۹۶)

ترتیبها ۵۷ — سُورَةُ الحَدِيدِ — آیاتها ۲۹

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گسترِ مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُۥ مُلۡكُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار (۱) برای اوست فرمانروایی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
آسمان ها و زمین زنده می گرداند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست (۲)

هُوَ ٱلۡأَوَّلُ وَٱلۡأٓخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلۡبَاطِنُۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾
اوست پیش از همه و پس از [فنای] همه و اوست آشکار و اوست پنهان و او به هر چیزی داناست (۳)

هُوَ ٱلَّذِی خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ
اوست که بیافرید آسمان ها و زمین را در شش روز[دوره] آنگاه استیلا یافت

عَلَى ٱلۡعَرۡشِۚ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِی ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ
بر عرش می داند آنچه فرومی رود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرود می آید از

ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۖ وَهُوَ مَعَكُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ
آسمان و آنچه بالا می رود در آن و او با شماست هرجا که باشید و الله به آنچه می کنید

بَصِيرٞ ﴿٤﴾ لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ
بیناست ۴ برای اوست فرمانروای آسمان ها و زمین و به سوی الله بازگردانده می شود همهٔ کارها

﴿٥﴾ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِی ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِی ٱلَّيۡلِۚ وَهُوَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
۵ در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و اوست دانا به راز

ٱلصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم
سینه ها ۶ ایمان آورید به الله و به پیامبرش و انفاق کنید از آنچه که قرار داده است شما را

مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿٧﴾
جانشین [دیگران] در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و انفاق کردند برای‌ایشان است پاداشی بزرگ ۷

وَمَا لَكُمۡ لَا تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ لِتُؤۡمِنُواْ بِرَبِّكُمۡ وَقَدۡ
و چه شده‌است شما را که ایمان نمی آورید به الله درحالی که پیامبر می خواند شما را که ایمان بیاورید به پروردگار خود و همانا

أَخَذَ مِيثَٰقَكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ ٱلَّذِی يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦٓ
گرفته است پیمانی استوار از شما اگر ایمان دارید ۸ اوست آن که فرومی فرستد بر بندهٔ خود

ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لِّيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمۡ
آیاتی روشنگر تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها به سوی روشنی و همانا الله به شما

لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تُنفِقُواْ فِی سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ
مهرورزی مهربان است ۹ و چه شده است شما را که انفاق نمی کنید در راه الله و برای الله است میراث

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا يَسۡتَوِی مِنكُم مَّنۡ أَنفَقَ مِن قَبۡلِ ٱلۡفَتۡحِ
آسمان ها و زمین یکسان نیست از شما آن که انفاق کرد پیش از فتح [مکه یا صلح حدیبیه]

وَقَٰتَلَۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡظَمُ دَرَجَةٗ مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَقَٰتَلُواْۚ
و پیکار کرد آنان برترند در مرتبه از آنان که انفاق کردند پس از فتح و پیکار کردند

وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ﴿١٠﴾ مَّن ذَا
و هر یک را وعده داده است الله نیکوترین [پاداش] را و الله به آنچه می کنید آگاه است ۱۰ کیست آن

ٱلَّذِی يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ﴿١١﴾
که وام دهد الله را وامی نیکو تا دوچندان کند آن را برای او و برای اوست پاداشی ارجمند ۱۱

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
روزی که ببینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که می‌شتابد نور ایشان پیشاپیش ایشان و جانب راست ایشان

بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ
مژده یاد شما را امروز باغ‌هایی که می‌رود از زیر[درختان] آنها جوی‌ها جاویدان باشند در آن این

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۲﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ
همان کامیابی بزرگ است (۱۲) روزی که می گویند مردان منافق و زنان منافق به کسانی که

آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
ایمان آورده اند به ما بنگرید تا روشنایی بگیریم از نور شما گفته می شود بازگردید به پشت سرتان و بجویید روشنی را

فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
پس زده شود در میان ایشان دیواری که آن را دری باشد داخل آن در آن رحمت و بیرون آن از پیش رو

الْعَذَابُ ﴿۱۳﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
عذاب است (۱۳) ندا کنند [منافقان] مؤمنان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری، ولیکن شما به فتنه افکندید

أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
خود را و انتظار بردید [برای مؤمنان حوادث بد را] و شک کردید و فریفت شما را آرزوها تا آنکه رسید فرمان

اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿۱۴﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
الله و فریب داد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبنده (۱۴) پس امروز گرفته نمی شود از شما عوضی و نه

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
از کسانی که کفر ورزیدند جایگاه شما آتش [دوزخ] است همان یاور شماست و بد فرجامی است

﴿۱۵﴾ ۞ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
(۱۵) آیا وقت آن نرسیده برای کسانی که ایمان آورده اند که خاشع شود دل هایشان به یاد الله

سه چهارم حزب ۵۴

وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
و آنچه فرود آمده از [سخن] حق و نباشند مانند آنان که داده شده است به آنان کتاب پیش از این

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۱۶﴾
و طولانی گشت بر آنان روزگار پس سخت شد دل هایشان و بسیاری از آنان نافرمان بودند (۱۶)

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
بدانید که الله زنده می‌گرداند زمین را بعد از مردن آن هر آینه بیان کردیم برای شما آیه‌ها را

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
باشد که شما خرد بورزید (۱۷) بی گمان مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و [آنان که] وام دادند

اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿۱۸﴾
به الله وامی نیکو را دوچندان داده شود به ایشان و برای آنها پاداشی ارجمند است (۱۸)

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَۖ وَٱلشُّهَدَآءُ
و کسانی که ایمان آورده اند به الله و پیامبرانش آنان همان راستی پیشگان‌اند و گواهانند

عِندَ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ وَنُورُهُمۡۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ
نزد پروردگارشان برای ایشان است پاداششان و نورشان و کسانی که کافر شدند و تکذیب کردند

بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ۱۹ ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا ٱلۡحَيَوٰةُ
آیات ما را آنان همدمان آتش برافروخته [دوزخ]اند ۱۹ بدانید که زندگانی

ٱلدُّنۡيَا لَعِبٞ وَلَهۡوٞ وَزِينَةٞ وَتَفَاخُرُۢ بَيۡنَكُمۡ وَتَكَاثُرٞ فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ
دنیا بازی و سرگرمی و آرایش و فخرفروشی در میان تان و زیاده طلبی در مال ها

وَٱلۡأَوۡلَٰدِۖ كَمَثَلِ غَيۡثٍ أَعۡجَبَ ٱلۡكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ
و اولاد است مانند بارانی که شاد گرداند کشاورزان را رستنی آن آنگاه پژمرده شود پس ببینی آن را

مُصۡفَرّٗا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمٗاۖ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٞ شَدِيدٞ وَمَغۡفِرَةٞ
زرد شده سپس شود ریز و درهم شکسته و در آخرت عذابی سخت و آمرزشی

مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٞۚ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ۲۰
از جانب الله و خشنودی ای است و نیست زندگانی دنیا مگر کالای فریب دهنده ۲۰

سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا كَعَرۡضِ ٱلسَّمَآءِ
بشتابید به سوی آمرزشی از جانب پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن مانند وسعت آسمان

وَٱلۡأَرۡضِ أُعِدَّتۡ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ
و زمین است آماده شده است برای آنان که ایمان آورده اند به الله و پیامبران او این است بخشش

ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ۲۱ مَآ أَصَابَ
الله می دهد آن را به هر کسی که بخواهد و الله است که دارای بخشش بزرگ است ۲۱ نمی رسد

مِن مُّصِيبَةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ
هیچ مصیبتی در زمین و نه در مورد خودتان مگر آنکه در کتابی ثبت است

مِّن قَبۡلِ أَن نَّبۡرَأَهَآۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ۲۲ لِّكَيۡلَا
پیش از آنکه آن را به وجود آوریم بی گمان این [کار] بر الله آسان است ۲۲ تا نخورید

تَأۡسَوۡاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا تَفۡرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ وَٱللَّهُ
اندوه بر آنچه از دستتان رفته و شادمان نشوید به آنچه به شما داده است و الله

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٍ ۲۳ ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ وَيَأۡمُرُونَ
دوست نمی دارد هیچ به خود بالندهٔ فخرفروشی را ۲۳ کسانی که بخل می کنند و امر می کنند

ٱلنَّاسَ بِٱلۡبُخۡلِۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ۲۴
مردمان را به بخل و هر که روی بگرداند پس بی گمان الله اوست آن بی نیاز ستوده ۲۴

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
به تحقیق فرستادیم پیامبران خود را با دلائل روشن و فروفرستادیم با ایشان کتاب

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
و ترازو را تا برپا کنند مردم دادگری را و فرود آوردیم آهن را که در آن

بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
نیرویی سخت و سودهایی برای مردمان است و تا بداند [معلوم گرداند] الله چه کسی یاری می کند او را و پیامبرانش را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۲۵﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
در نهان بی شک الله توانای پیروزمند است ﴿۲۵﴾ و به تحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
و قراردادیم در اولاد هر دوی ایشان پیامبری و کتاب را آنگاه برخی از ایشان راه یافته اند

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۶﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ
و بسیاری از ایشان نافرمان اند ﴿۲۶﴾ سپس به دنبال آوردیم در پی آنان

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
پیامبران خود را و به دنبال آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم به او انجیل را

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
و قرار دادیم در دل های کسانی که پیروی کردند از او نرمی و مهربانی و رهبانیتی را

ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
که ابداع کردند ما واجب نکرده بودیم آن را بر آنان لیکن [آن را اختراع کردند] برای طلب خوشنودی الله پس

رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
رعایت نکردند آن را آن گونه که حق رعایت آن بود پس دادیم به کسانی که ایمان آوردند از ایشان پاداششان را

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
و بسیاری از ایشان نافرمان اند ﴿۲۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله

وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
و ایمان آورید به پیامبر او تا بدهد به شما دو بهره از رحمت خود را و قرار دهد به شما

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۸﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ
نوری را که راه روید با آن و بیامرزد شما را و الله آمرزگار مهربان است ﴿۲۸﴾ تا بدانند

أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
اهل کتاب که قادر نیستند به چیزی از بخشایش الله و اینکه به تحقیق

الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۹﴾
همهٔ بخشایش به دست الله است می‌دهد آن را به هر که بخواهد و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿۲۹﴾